

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5054

гр. София, 08.07.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в закрито заседание на 08.07.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

като разгледа дело номер **17** по описа за **2020** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.248 от ГПК, приложим вр. чл.144 АПК.

По делото е постановено съдебно решение № 1982/1`0.04.2020г., като касационният състав е оставил в сила Решение 0214446/11.09.2019г. , постановено по н.а.х.д.5851/2019г. на СРС, НО, 129-ти състав, но не се е произнесъл в мотивите и в диспозитива на решението по искането на ответника по касационната жалба -Комисия за финансов надзор (КФН), за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

По делото ответникът КФН е бил представляван от юрк. С. в проведеното на 21.02.2020г. едно съдебно заседание, отделно от това са представени писмени бележки от юрк. Н.. Искане за присъждане на разноски пред касационната инстанция е направено от юрк. С. в хода на устните състезания, искане се съдържа и в представените писмени бележки.

С молба от 24.04.2020г. от КФН е поискано допълване на съдебното решение в частта за разноските, което е подадено в срока по чл.248, ал.1 ГПК и е процесуално допустимо.

След размяна на книжа, от касатора - [фирма], е постъпило становище, според което за юрисконсулта е предвидена заплата в бюджета на КФН, затова според чл.143, ал.4 АПК, съдът присъжда минималното възнаграждение за един адвокат, ако административният орган е ползвал такъв, но не присъжда юрисконсултско възнаграждение. Молбата не следвало да бъде уважена и на второ основание, тъй като искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение не било конкретизирано нито в писмените бележки нито в съдебния протокол.

По основателността на искането съдът намира следното:

Предвид изхода на правния спор пред касационната инстанция - оставено е в сила решението на въззивния съд, с което е потвърдено издаденото от орган при КФН наказателно постановление, то искането за присъждане на разноски от представителите комисията, следва да бъде разгледано по същество.

Доколкото в производството по ЗАНН - в чл. 63, ал. 3 вр. ал.5, в приложимата редакция след ДВ бр. 94/2019г. изрично е предвидено правото на разноски на юридическите лица, когато са представлявани от юрискокулти, доводите на касатора за изключване на това право, основани на чл.143 АПК, са неотносими.

Що се касае до довода за размера на възнаграждението на юрисконсулта, то същото следва да се определи по силата на закона. При този изход на спора касаторът следва да бъде осъден да заплати на КФН разноски за касационната инстанция в размер на следващото се възнаграждение за един юрисконсулт. На основание чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК и с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника по касация следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение, които се определят в минимален размер - сумата от 80.00 лева, .с оглед неговата фактическа и правна сложност.

На основание изложеното и чл.248, ал. 4 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК] и седалище С., да заплати по сметка на Комисията за финансов надзор, със седалище в [населено място], сумата от 80,00 (осемдесет) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Определението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ:1.